

รายงานสัตว์ป่วย: โรคปากเปื่อยใน
แพะเนื้อ ตำบลวังพิกุล อำเภอวัง
ทอง จังหวัดพิษณุโลก ธันวาคม
25532

รายงานการชันสูตรโรคสัตว์
กรกฎาคม - ธันวาคม 2553
.....7

พรปีใหม่จากใจ ศวพ.ภาคเหนือตอนล่าง

พรปีใหม่ใส่พานจากบ้านสวน

พร...ระริน สิ้นฤดูพบสุขสันต์
ปี...เก่าพลันหมดไปใจสุขี
ใหม่...พ่วงมาจางอ์นอบพบสิ่งมี
ใส่...โชคดีปีใหม่สดใส่พาน
พาน...พบสิ่งแสนดีไม่มีหมอง
จาก...พี่น้องร่วมใจในร้อยพัน
บ้าน...รวมรักดั่งด้อยร้อยจำนรร
สวน...สร้างสรรสิ่งดีปีใหม่เทอญ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลวิชาการด้านสุขภาพสัตว์
2. เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลด้านการปศุสัตว์
3. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างชาวปศุสัตว์

รายงานสัตว์ป่วย: โรคปากเปื่อยในแพะเนื้อ ตำบลวังพิกุล อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ธันวาคม 2553

กิติภัทท์ สุจิต¹ธีระ นววิภาพันธ²

บทคัดย่อ

แพะเนื้อในฟาร์มรายย่อยป่วยด้วยอาการ มีตุ่มใสขึ้นที่ริมฝีปาก อักเสบเป็นแผล ปากบวม การกินอาหารลดลง สุขภาพอ่อนแอ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่างร่วมกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพิษณุโลก ร่วมกันสอบสวนโรคและทำการรักษา วินิจฉัยโรคจากลักษณะอาการ การจัดการฟาร์ม และประวัติการนำเข้าแพะใหม่เข้าร่วมฝูง ให้การรักษาโดยให้ยาปฏิชีวนะเตตราไซคลิน ให้ยาถ่ายพยาธิในทางเดินอาหาร ทาแผลด้วยเจนเซียนไวโอเล็ต ต่อเนื่องทุกวันเป็นเวลา 2 สัปดาห์ แพะตอบสนองในการรักษาทุกตัว การจัดการฟาร์มที่ดีและการแยกกักแพะที่จะนำเข้าร่วมฝูงใหม่เพื่อตรวจสอบสุขภาพและตรวจโรค เป็นการป้องกันโรคปากเปื่อยติดต่อเข้าสู่ฟาร์มแพะ

คำสำคัญ: โรคปากเปื่อย แพะ จังหวัดพิษณุโลก

¹ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่าง อำเภอวังทอง จังหวัด พิษณุโลก

² สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพิษณุโลก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

Case Report: Sore Mouth in Meat Goats, Wangpikul, Wangthong, Phitsanulok,

December 2010

Kitipat Sujit¹ Theera Nawawipapan²

Abstract

Meat Goats in back yard farm were sick with small papule at lips, inflammation, swollen at lips, depressed feed intake and weakness. Veterinary Research and Development Center (Lower Northern Zone) and Phitsanulok Provincial Livestock Office jointly investigated and gave treatment all goats in herd. Diagnosis based on clinical sign, farm management and history of import new goats. Medical treatment consisted of Oxytetracyclin injection, deworm per oral and gentian violet daily for 2 weeks. All goats responded treatment. Farm management and quarantine new goats can prevent sore mouth infect to goat farm.

Key word: Sore mouth, Goat, Phitsanulok Province

¹ Veterinary Research and Development Center (Lower Northern Zone), Wangthong, Phitsanulok

² Phitsanulok Livestock Office, Muang, Phitsanulok

บทนำ

การเลี้ยงแพะในจังหวัดพิษณุโลกส่วนใหญ่เป็นฟาร์มขนาดเล็กและขนาดกลาง และทุกฟาร์มเลี้ยงเพื่อเป็นแพะเนื้อ การเลี้ยงจะเป็นการไล่เลี้ยงเพื่อเล็มหญ้าและพืชอาหารในพื้นที่ของตนเองและในพื้นที่สาธารณะ (ธีระ และคณะ, 2553) มีฟาร์มแพะหลายฟาร์มที่ไม่มีการจัดการการฉีดวัคซีนป้องกันโรค การให้ยาถ่ายพยาธิ และขาดการจัดการฟาร์มที่ดี ไม่ทราบประวัติที่มาที่แน่ชัดของแพะแต่ละตัวและไม่มีการกักแยกแพะที่ซื้อเข้ามาใหม่ก่อนเข้าร่วมฝูงในฟาร์ม ทำให้เพิ่มโอกาสที่โรคติดต่อหลายๆโรคติดต่อเข้ามาสู่ฟาร์มแพะ

โรคปากเปื่อย (Orf, Sore mouth, contagious ecthyma, scabby mouth and contagious pustular dermatitis) เป็นโรคจากเชื้อไวรัสทำให้เกิดผิวหนังอักเสบ โดยเฉพาะที่ริมฝีปาก แพะมีความไวต่อโรคมกกว่าแกะ เกิดจากเชื้อ Parapoxvirus ซึ่งเป็นเชื้อไวรัสที่มีความเกี่ยวข้องกับเชื้อ pseudocowpox และ bovine papular stomatitis เชื้อมีความทนทานต่อความแห้งแล้ง สามารถรอดชีวิตอยู่ในเศษสะเก็ดแผลได้นานถึง 12 ปี พบโรคนี้ได้หลายพื้นที่ในโลก ทนต่อกลีเซอรินและอีเธอร์ (merckvetmanual, 2010) อาการของโรคปากเปื่อย คือ แผลนูนคล้ายหูด บริเวณริมฝีปาก รอบจมูก รอบตา เต้านม บางครั้งลุกลามไปตามลำตัว ติดต่อกันโดยการสัมผัสสัตว์ป่วยโดยตรง การสัมผัสสิ่งปนเปื้อน (Linnabary et al, 1976) สามารถติดต่อกันได้ (Mourtada et al, 2000)

ความรุนแรงของโรคจะมากขึ้นถ้าการติดเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อน เกิดการอักเสบ บวม ที่ริมฝีปาก ทำให้แพะกินอาหารได้ลดลงส่งผลให้น้ำหนักลด สุขภาพทรุดโทรม ในกรณีที่โรคลุกลามไปทั่วตัวและที่เต้านมจนเกิดแผลอักเสบ แม่แพะจะไม่ยอมให้ลูกแพะดูดนม ส่งผลให้ลูกขาดอาหารและตาย โรคกระจายในฝูงทางการสัมผัสแพะป่วยและสิ่งปนเปื้อนเชื้อ ในประเทศไทยยังมีข้อมูลการรายงานโรคปากเปื่อยในแพะไม่มากนัก เกษตรกรอีกจำนวนไม่น้อยที่ไม่รู้จักโรคนี้และไม่ทราบวิธีรักษาและป้องกันโรค วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้เพื่อทำการรักษาอาการป่วยจากโรคปากเปื่อย สอบสวนการระบาดของโรคในฟาร์มและเสนอแนะแนวทางป้องกันโรค

ประวัติฟาร์ม

ฟาร์มแพะของเกษตรกร ก ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลวังพิกุล อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เป็นฟาร์มแพะขนาดเล็ก มีพื้นที่ประมาณ 2 ไร่ (รวมพื้นที่บ้าน โรงเรือน และแปลงหญ้า) มีแพะทั้งหมด 18 ตัว ประกอบด้วย พ่อพันธุ์ 2 ตัว ลูกแรกเกิดอายุประมาณหนึ่งสัปดาห์ 2 ตัว แพะรุ่นและแม่พันธุ์รวม 14 ตัว ที่มาของแพะแต่ละตัวไม่ทราบแน่ชัด โรงเรือนแพะพื้นดินหลังคาสังกะสีลักษณะเป็นคอกชั่วคราว ไม่มีรั้วล้อมรอบพื้นที่ฟาร์ม เลี้ยงแพะด้วยพืชอาหารสัตว์และหญ้าในบริเวณฟาร์มและพื้นที่ใกล้เคียง ไม่พบฟาร์มแพะอื่นในรัศมี 2 กิโลเมตร ไม่มีการเสริมอาหารชั้น วัคซีนป้องกันโรคและการถ่ายพยาธิ วัตถุประสงค์ของการเลี้ยงเพื่อขายเป็นแพะเนื้อโดยจะมีพ่อค้ามารับซื้อแพะถึงในฟาร์ม

เดิมเกษตรกร ก เลี้ยงแพะอยู่ในพื้นที่ตำบลหัวรอ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และได้ย้ายมาที่อยู่ปัจจุบันในเดือนมิถุนายน 2553 ประมาณเดือนตุลาคม 2553 เกษตรกร ข นำแพะเข้ามาฝากเลี้ยงจำนวน 2 ตัว และรวมฝูงทันที ไม่มีการแยกกักเพื่อตรวจคัดกรองโรคก่อน แพะเข้าใหม่ทั้งสองตัวมีลักษณะผอม สุขภาพไม่ดีและมีอาการไอ สองสัปดาห์ต่อมาแพะในฟาร์มเริ่มมีอาการไอ 3-4 ตัว จึงขอให้เกษตรกร ข นำแพะทั้งสองตัวกลับไป วันที่ 8 ธันวาคม 2553 เกษตรกร ก สังเกตเห็นความผิดปกติของแพะ 4 ตัว ด้วยอาการ มีตุ่มใส ขึ้นบริเวณริมฝีปากแต่ก็ไม่ได้ทำการรักษา วันที่ 23 ธันวาคม 2553 แพะที่เป็นตุ่มใส แตกเป็นแผล ริมฝีปากบวม การกินอาหารลดลง สุขภาพอ่อนแอจึงแจ้งเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เจ้าหน้าที่จากศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่างและสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพิษณุโลก เข้าเยี่ยมฟาร์มเพื่อตรวจรักษาแพะในฟาร์มดังกล่าว ดังแสดงใน figure 1

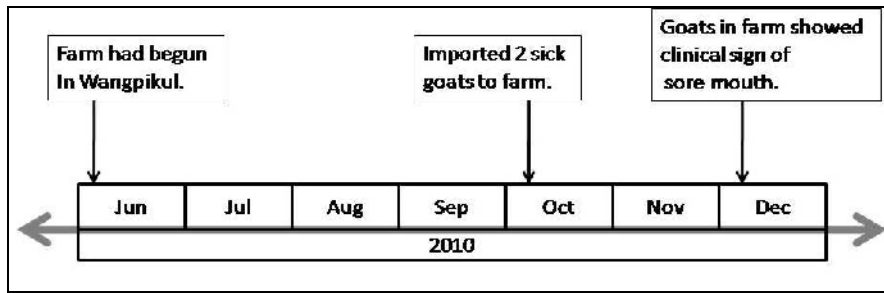

Figure 1: Timeline of sore mouth infected goat farm in Wangpikul, Wangthong, Phitsanulok

ผลการรักษา

ผลจากการตรวจเย็บและประเมินสุขภาพแพะทั้งหมด พบว่าแพะ 4 ตัว มีอาการริมฝีปากเป็นแผล บวม และพบแพะที่กำลังเป็นตุ่มใส ที่บริเวณริมฝีปาก ใบหู รอบทวารหนัก อีกประมาณ 7 ตัว รวมทั้งลูกแพะแรกเกิดด้วย ดังแสดงใน figure 2 อัตราป่วยประมาณร้อยละ 60 ของจำนวนแพะทั้งหมดในฟาร์ม

Figure 2: clinical sign of sore mouth: small papule at lips, ear pinna, vulva and perineum

จากลักษณะอาการทางคลินิก วินิจฉัยโรคปากเปื่อย (Orf, Sore mouth, scabby mouth and contagious pustular dermatitis) การติดต่อของโรค คือ ติดต่อกันโดยการสัมผัสสัตว์ป่วยโดยตรง การสัมผัสสิ่งปนเปื้อน ในกรณีมีอาการรุนแรงอาจมีการติดเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อน ประกอบกับอัตราป่วยของแพะในฟาร์มเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนแพะทั้งหมด จึงวางแผนการรักษาแพะทั้งหมดในฟาร์ม โดยให้ยาปฏิชีวนะออกซีเตตราไซคลิน (Oxytetracycline) ขนาด 10 mg/kg (มาลินี, 2530) ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ ทุก 12 ชั่วโมง ต่อเนื่อง 3 วัน (Intramuscular injection, q 12 hours, 3 days) ให้ยาถ่ายพยาธิเฟนเบนดาโซล (Fenbendazole) ขนาด 10 mg/kg ป้อนปาก (ปัสฉีมา และคณะ, 2550) จำนวน 1 ครั้ง (Per oral, 1 time) และใช้เจนเชียนไวโอเล็ต ใส่ขวดพ่นสเปรย์ พ่นที่บริเวณวันละ 1 ครั้ง ต่อเนื่อง 14 วัน (Gentian violet spray at lesion, q 12 hours, 14 days) เจาะเก็บเลือดและซีรัม จากแพะป่วย 2 ตัว เพื่อตรวจหาปรสิตในเลือดและเพื่อตรวจสุขภาพ

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ไม่พบปรสิตในเลือด โดยวิธี Thin smear และ Woo's method จากตัวอย่างเลือดแพะทั้งสองตัว ค่าชีวเคมีโลหิตโดยวิธี Spectrophotometer พบว่าค่า Aspartate aminotransferase เท่ากับ 75.69 u/l และ 89.21 u/l Alanine aminotransferase เท่ากับ 27.21 u/l และ 13.65 u/l Blood urea nitrogen เท่ากับ 20.63 mg/dl และ 23.18 mg/dl Creatinine เท่ากับ 0.95 mg/dl และ 0.91 mg/dl ติดตามการรักษาในวันแรก วันที่ 5 และวันที่ 15ของการรักษา และเปรียบเทียบลักษณะอาการทางคลินิก ตุ่มใสและการอักเสบ ที่

ริมฝีปาก ใบหู เต้านม การกินอาหาร ลักษณะอาการทางคลินิก ค่อยๆลดความรุนแรงลงจนไม่พบอาการในวันที่ 15 ของการรักษา ดังแสดงใน table 1

Table 1: Monitoring clinical sign of sore mouth in 4 goats, Wangpikul, Wangthong, Phitsanulok during 23 November 2010 - 12 January 2011 (Severity levels: +++ Severe, ++ Moderate, + Low, - no lesion)

Clinical sign	Monitoring day		
	Day 1	Day 5	Day 15
Papules at lips	+++	+	-
Papules at ear pinna	+++	++	-
Papules around perineum	+++	+	-
Papules around udder and teat	-	-	-
Inflammation at lips	+++	+	-
Depressed feed intake	++	+	-
Weakness	++	+	-

อภิปรายและสรุปผล

โรคปากเปื่อยสามารถก่อโรคในแพะได้ทุกอายุ ในแพะโตเต็มทีอาการอาจไม่รุนแรงและตุ่มใสจะตกสะเก็ดและหายเองได้ในสามสัปดาห์ แต่ในลูกแพะอาจเกิดแผลติดเชื้อที่เหงือกและเพดานปาก ทำให้ดูดนมไม่ได้และตายจากการขาดอาหาร แม้ว่าแพะที่เคยเป็นโรคนี้อาจจะมีภูมิคุ้มกันต่อโรคไปอีกระยะเวลาหนึ่ง แต่ถ้าแพะอยู่ในสภาวะเครียดจากการขาดอาหาร อากาศเปลี่ยนแปลง หรือการติดปรสิต อาจเกิดโรคนี้อีกครั้งได้ ความสำเร็จในการรักษาโรคปากเปื่อยในฝูงแพะ ขึ้นอยู่กับการวินิจฉัยแยกโรคระหว่าง ulcerative dermatosis ซึ่งมักจะก่อโรคในแพะโต แตกต่างกับโรคปากเปื่อย ซึ่งก่อโรคในแพะอายุน้อยเสมอ (merckvetmanual, 2010) และความเอาใจใส่ของเกษตรกรที่หมั่นสังเกตความผิดปกติของแพะ เช่น ตุ่มใสขึ้นที่ริมฝีปาก แพะไม่กินอาหาร การรักษาในระยะแรกสามารถลดโอกาสของการติดเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อน ส่วนการรักษาเมื่อพบโรคปากเปื่อยที่ติดเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อนแล้ว จำเป็นต้องให้ยาปฏิชีวนะร่วมกับทาแผลหรือพ่นแผลด้วยเจนซีนไวโอเลตหรือทิงเจอร์ไอโอดีน และบำรุงสุขภาพแพะ ใช้เวลาในการรักษาอย่างน้อยสามสัปดาห์ ในการศึกษาแม้ว่าแพะที่ป่วยมีการติดเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อนเกิดแผลอักเสบที่ริมฝีปาก แต่จากผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ แพะมีสุขภาพโดยรวมดี ค่าชีวเคมีโลหิตอยู่ในช่วงปกติ ไม่มีภาวะปรสิตในเลือด จึงตอบสนองต่อการรักษาดีหายจากโรคภายในระยะเวลาไม่เกินสามสัปดาห์

ความสำคัญด้านสาธารณสุข โรคปากเปื่อยเป็นโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน (Carr, R.W., 1968) ผู้ที่ทำงานใกล้ชิดกับแพะ เช่น เจ้าของแพะ สัตวบาล สัตวแพทย์ เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ มีโอกาสที่จะติดโรคจากแพะที่กำลังป่วย และเคยมีการรายงานโรคปากเปื่อยในเด็กอายุ 13 ปี ซึ่งมีประวัติสัมผัสแพะ (Mourtada et al, 2000) ดังนั้นการทำงานในฟาร์มแพะ รวมไปถึงการรักษาแพะควรสวมถุงมือและใช้อุปกรณ์ป้องกันการติดเชื้อ ต้องล้างมือ และซักทำความสะอาดเครื่องแต่งกาย ทำความสะอาดอุปกรณ์ทุกครั้งหลังจากเสร็จงานในฟาร์มแพะ

การติดต่อของโรคในฝูงเกิดจากการสัมผัสแพะป่วยโดยตรง (Yeruham et al, 2000) สัมผัสสิ่งปนเปื้อนกับเชื้อ หรือการปนเปื้อนของเชื้อในสิ่งแวดล้อม โดยเริ่มพบอาการตุ่มใสที่ริมฝีปากก่อนและอาการอาจกระจายไปอวัยวะอื่นๆ ส่วนการติดต่อของโรคระหว่างฟาร์มแพะ จากข้อมูลของการศึกษานี้เชื่อว่าเกิดจากการนำแพะใหม่เข้ามาเลี้ยง

รวมฝูงทันทีโดยไม่ได้แยกคัดกรองโรค และปัจจัยที่เพิ่มโอกาสให้โรคจะติดต่อกันคือ ฟาร์มไม่มีคอกแยกเพื่อแยกแพะเข้าใหม่หรือแพะป่วย

กล่าวโดยสรุปคือโรคปากเปื่อยในแพะเป็นโรคติดต่อที่ติดต่อกันได้ง่ายและรวดเร็ว สามารถก่อโรคในแพะทุกอายุและก่อโรครุนแรงในลูกแพะ สามารถติดต่อกันแต่สามารถป้องกันโดยการสวมถุงมือและอุปกรณ์ป้องกันอื่นๆ การวินิจฉัยแยกโรคจากประวัติฟาร์มและลักษณะอาการทางคลินิก การคัดกรองโรคจากแพะนำเข้าใหม่สามารถช่วยป้องกันโรคติดต่อเข้าสู่ฟาร์ม ในประเทศไทยยังไม่มีวัคซีนป้องกันโรคนี้ (กรมปศุสัตว์, 2553) ถ้าพบแพะเป็นโรคให้รีบแยกตัวป่วยออกทันที และรักษาจนกว่าจะหายจึงนำเข้ารวมฝูงได้

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้ได้รับการสนับสนุนจาก สพ.ญ. จันทร์เพ็ญ ชำนาญบุตร ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่าง ขอขอบคุณ สพ.ญ. กรรณิการ์ เจริญพานิช สำหรับคำแนะนำในการรักษา เจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่างที่ร่วมตรวจรักษาแพะในฟาร์ม และเกษตรกรเจ้าของฟาร์มแพะที่ให้ความร่วมมือในตลอดช่วงเวลาในการตรวจรักษาแพะในฟาร์ม

เอกสารอ้างอิง

- ธีระ นววิภาพันธ์ กิติภักดิ์ สุจิต, 2553. ความชุกของโรคบรูเซลโลซิสในแพะ จังหวัดพิษณุโลก กันยายน-ตุลาคม 2553., 2553. การนำเสนอผลงานโครงการพัฒนายาสัตวแพทย์นักระบาดวิทยาภาคสนาม ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 21-22 ธันวาคม 2553. กรมปศุสัตว์
- ปัจฉิมา อินทรคำแหง อนุชา สุขริน, 2550. ยากำจัดพยาธิภายใน ภายนอก และโปรโตซัวที่สำคัญในสัตว์เคี้ยวเอื้อง. กรุงเทพฯ: สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ
- มาลินี ลิ้มโกคา, 2530. คู่มือยาสัตว์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- โรคปากเปื่อย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.dld.go.th/service/goat/goathea1.html>. (วันที่ค้นข้อมูล: 23 ธันวาคม 2553)
- Carr, R.W., 1968. A case of orf (ecthyma contagiosum; contagious pustular dermatitis) contracted by a human from a wild Alaskan mountain goat. Alaska Med 10, 75-77.
- Contagious Ecthyma: Introduction. [online]. search from website: <http://www.merckvetmanual.com>. (search date: 23rd November 2010).
- Linnabary, R.D., Powell, H.S., Holscher, M.A., Walker, B.K., 1976. Contagious ecthyma (Orf) in a goat herd. Vet Med Small Anim Clin 71, 1261-1263.
- Mourtada, I., Le Tourneur, M., Chevrant-Breton, J., Le Gall, F., 2000. [Human orf and erythema multiforme]. Ann Dermatol Venereol 127, 397-399.
- Yeruham, I. Perl, S., Abraham, A., 2000. Orf infection in four sheep flocks. Vet J 160, 74-76.

รายงานการขึ้นสูตรโรคสัตว์
กรกฎาคม - ธันวาคม 2553

ชนิดสัตว์	จำนวนตัวอย่างที่ส่งตรวจ				โรคที่ตรวจพบ	จำนวน ตัวอย่างที่พบ
	ซาก, มีชีวิต	เลือด, ซีรัม	อุจจาระ	เชื้อป้าย สำลี		
โค	54	11,001	697	1	- Mastitis - Tuberculosis	3 1
กระบือ	1	31	-	-	-	-
สุกร	65	283	-	20	PRRS	40
แกะ	1	103	-	-	Brucellosis	4
แพะ	3	6,809	2	-	Brucellosis	16
กวาง	5	55	23	-	-	-
ไก่	88	10,687	16	11,394	- Fowl cholera - Fowl pox	4 1
เป็ด	72	12	-	30,675	- Aspergillosis - Duck plague	3 8
นกธรรมชาติ	16	-	-	162	-	-
นกกระชอกเทศ	-	40	-	68	-	-
ม้า	-	12	1	-	-	-
สัตว์ป่า	2	14	-	3	-	-
สัตว์เลี้ยง	11	10	-	-	-	-
สัตว์ครึ่งบก ครึ่งน้ำ	6	-	-	-	-	-
สัตว์ทดลอง	1	-	-	-	-	-

* PRRS = Porcine respiratory and reproductive syndrome

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่าง

อ.วังทอง จ.พิษณุโลก 65130 โทร 0-5531-2069

E-mail : vrd_sn@dld.go.th

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ 60/2542
ไปรษณีย์วังทอง

เหตุขัดข้องที่นำจ่ายผู้รับไม่ได้

- 0 จำนวนไม่ชัดเจน
- 0 ไม่มีเลขที่บ้านตามกำหนด
- 0 ไม่ยอมรับ
- 0 ไม่มีผู้รับตามกำหนด
- 0 ไม่มารับภายในกำหนด
- 0 ดาย
- 0 เลิกกิจการ
- 0 ลาออก
- 0 ย้าย ไม่ทราบที่อยู่ใหม่
- 0 เลขที่บ้านไม่ถึง
- 0 บ้านรื้อถอน
- 0 เลขขาดหายไป
- 0 อื่นๆ
- ลงชื่อ.....

